Lietas Nr. C33398013
Lietas arhīva Nr. C-0536-15/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 26.janvārī

Rīgas rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Lipska
ar sekretāri S.Vilku,
tulci R.Teni,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu AS "Reverta" prasībā pret /pers. D/ un /pers. E/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 17.jūnijā AS "Reverta" (līdz 2012.gada 10.maijam sabiedrības nosaukums – AS "Parex banka") cēlusi Rīgas rajona tiesā prasību pret /pers. D/ un /pers. E/ par parāda piedziņu.

Prasībā norādīts, ka 2006.gada 26.jūlijā starp AS "Reverta" un /pers. D/ noslēgts kredīta līgums Nr. 2.1.15.1.8.-06/202, saskaņā ar kuru banka izsniegusi /pers. D/ kredītu 94 000 *euro* apmērā ar galīgo norēķina dienu 2021.gada 25.jūlijā.

2006.gada 26.jūlijā starp AS "Reverta" un /pers. D/ noslēgts ieķīlājuma līgums Nr. 2.1.15.1.8.-06/202-IE1, saskaņā ar kuru /pers. D/ par labu bankai ieķīlājusi sev piederošo nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/.

2007.gada 14.maijā /pers. E/ iesniedzis prasītājai galvojumu Nr. 2.1.15.1.8.-06/202-GL2, ar ko uzņēmies solidāras saistības kā pats parādnieks kopā ar /pers. D/ atbildēt par viņas saistībām, kas nodibinātas pamatojoties uz kredīta līgumu, tajā skaitā ne tikai par parāda pamatsummu, bet arī par procentiem par kredīta lietošanu un rezervēšanu, komisijas maksām, līgumsodu, kā arī visiem iespējamajiem izdevumiem, kas saistīti ar parāda atgūšanu.

Kredīta līguma 6.1.punktā noteikts, ka prasītājai ir tiesības vienpusēji atkāpties no līguma, ja kredīta līgumā noteiktie maksājumi tiek kavēti ilgāk nekā 20 dienas. Tā kā kredīta maksājumu kavējumi bijuši būtiski, prasītāja vienpusējā kārtā izbeigusi kredīta līgumu 2009.gada 15.janvārī.

Tā kā parāda summas apmērs nodibināts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa 2009.gada 16.marta lēmumu lietā Nr. 3-12/1848/09, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta otro daļu prasītājas ieskatā tas no jauna vairs nav jāpierāda.

Parādu veido neatmaksātā kredīta pamatsumma 65 495,94 lati, lietošanas procenti 2574,80 lati, nokavējuma procenti 24 069,76 lati, samaksātā valsts nodeva 200 lati un sprieduma izpildes izdevumi 2610,32 lati, kopā – 94 950,82 lati.

Saskaņā ar Rīgas apgabaltiesas 2009.gada 30.novembra lēmumu civillietā Nr. C04352509, kas stājies spēkā 2009.gada 11.decembrī, prasītāja nosolījusi ieķīlāto nekustamo īpašumu par cenu 24 300 lati un šo summu ieskaitījusi savā hipotekārajā prasījumā, novirzot 24 069,76 latus nokavējuma procentu dzēšanai, 200 latus samaksātās valsts nodevas dzēšanai un atlikušos 30,24 latus daļējai aprēķināto lietošanas procentu dzēšanai.

Atbildētāju atlikušais parāds ir 70 560,82 lati (summējot faktiski 70 650,82 lati) un tas sastāv no pamatsummas 65 495,94 lati, lietošanas procentiem 2544,56 lati un sprieduma izpildes izdevumiem 2610,32 lati.

Pamatojoties uz Civillikuma 1278., 1319., 1587., 1589., 1651., 1672., 1692., 1698., 1699., 1702., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1764., 1943. un 1946.pantu, prasītāja lūgusi tiesu piedzīt solidāri no atbildētājiem parādu 70 560,82 latus (summējot faktiski 70 650,82 lati), kas sastāv no pamatsummas 65 495,94 lati, lietošanas procentiem 2544,56 lati un sprieduma izpildes izdevumiem 2610,32 lati, tiesas izdevumus, kā arī noteikt prasītājai tiesības saņemt no atbildētājiem likumiskos 6% no simta gadā par laiku līdz sprieduma izpildei.

Atbildētāji rakstveida paskaidrojumus tiesai nav snieguši.

Tiesas sēdē AS "Reverta" pārstāvis uzturēja prasību. Paskaidroja, ka banka atkāpusies no līguma ar 2009.gada 15.janvāri. Lietošanas procentus banka aprēķinājusi par laiku no 2008.gada 15.augusta līdz 2009.gada 15.janvārim saskaņā ar kredīta līguma 1.4.1.punktu. Nokavējuma procenti aprēķināti saskaņā ar kredīta līguma 6.4.punktu par laiku no 2009.gada 16.janvāra līdz 2009.gada 5.martam.

/pers. D/ prasību atzina.

/pers. E/ uz tiesas sēdi nav ieradies. Par lietas izskatīšanu atbildētājam paziņots. Saskaņā ar /pers. D/ norādīto atbildētājs uz tiesas sēdi ierasties nevar veselības stāvokļa dēļ.

Tiesa atzinusi par iespējamu skatīt lietu /pers. E/ prombūtnē.

Motīvu daļa

Noklausījusies tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

No lietas materiāliem redzams, ka 2006.gada 26.jūlijā starp AS "Reverta" (līdz 2012.gada 10.maijam sabiedrības nosaukums AS "Parex banka") kā aizdevēju un atbildētāju /pers. D/ kā aizņēmēju noslēgts kredīta līgums (ar 2007.gada 14.maija vienošanos par kredīta līguma grozījumiem), ar kuru banka atbildētājai izsniegusi kredītu 94 000 *euro* apmērā, nosakot tā atmaksas termiņu 2021.gada 25.jūlijā. Aizdevuma izmaksu apstiprina lietā esošie rīkojumi par kredīta izsniegšanu.

Saskaņā ar kredīta līguma 6.1.1.punktu prasītāja ir tiesīga vienpusēji atkāpties no līguma un prasīt pilnīgu izsniegtā un neatmaksātā kredīta atmaksu un citu līgumā noteikto, bet nesamaksāto maksājumu samaksu pirms galīgā norēķina dienas, nosūtot klientam paziņojumu, ja klients kavē līgumā noteikta maksājuma samaksas termiņu ilgāk par 20 dienām.

Civillikuma 1589.pants noteic, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Tā kā prasītāja prasībā norādījusi, ka aizņēmēja nav pienācīgi izpildījusi savas uzņemtās saistības, tiesa atzīst, ka, atbildētājai pieļaujot saistības izpildes nokavējumu, banka pamatoti, izmantojot pušu noslēgtā kredīta līguma 6.1.1.punktā pielīgtās tiesības, paziņojusi par vienpusēju atkāpšanos no līguma ar 2009.gada 15.janvāri un pieprasījusi visa neatmaksātā aizdevuma atmaksu. Atbildētāja nav apstrīdējusi, ka kavējusi kredīta līgumā noteikto

maksājumu samaksas termiņu. To ievērojot, banka pamatoti izmantojusi kredīta līgumā paredzētās tiesības vienpusēji atkāpties no līguma un kredīta līgums pamatoti izbeigts pirms termiņa.

Ar atkāpšanos no līguma pušu tiesības un pienākumi mainās - aizņēmējam tiek anulēti viņam labvēlīgi aizdevuma atmaksāšanas noteikumi un viņam atlikusī aizdevuma summa jāatmaksā nekavējoši. Ar kreditora atkāpšanos no līguma notiek paātrināta norēķināšanās par atlikušo parādu.

Atbildētāja nav apstrīdējusi noslēgtā līguma tiesiskumu, un nav tiesai nav iesniegusi pierādījumus tam, ka savas saistības ir izpildījusi un saņemto aizdevumu līgumā noteiktā termiņā atmaksājusi. Pie šādiem apstākļiem tiesai nav pamata apšaubīt, ka aizņēmēja nav atmaksājusi bankai aizdevumu, jo atbilstoši Civillikuma 1838.pantam pierādījumi tam, ka samaksa ir veikta ir jāiesniedz tam, kas to apgalvo.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus, savukārt Civillikuma 1943.pants noteic, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Saskaņā ar kredīta līguma 1.4.1.punktu par aizdevuma lietošanu jāmaksā aizdevuma procenti, piemērojot līguma pamatnoteikumos norādīto procentu likmi.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (Civillikuma 844.pants) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti, vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu (Civillikuma 1946.pants). Saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs.

Ievērojot minēto un Civillikuma 1590.pantā noteikto, ka katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu, tiesa atzīst, ka aizņēmējai ir pienākums pildīt ar noslēgto līgumu pielīgtās saistības, un saskaņā ar līgumā noteikto no aizņēmējas piedzenami aprēķinātie un nesamaksātie procenti par aizdevuma izmantošanu. Bankai ir tiesības prasīt procentu samaksu par aizdevuma izmantošanu, kas, ievērojot judikatūru (sk. Augstākās tiesas 2013.gada 30.janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-644), aprēķināmi par laiku līdz brīdim, kad banka paziņojusi par vienpusēju atkāpšanos no līguma. Tiesas sēdē bankas pārstāvis apliecinājis, ka lietošanas procenti 2574,80 lati aprēķināti par laiku līdz 2009.gada 15.janvārim. Atbildētāji nav cēluši iebildumus par lietošanas procentu apmēru.

No lietas materiāliem redzams, ka banka no atbildētājai piederošā un bankai ieķīlātā un izsolē pārdotā nekustamā īpašuma /adrese / ir ieguvusi naudas līdzekļus (nosolot īpašumu, pirkuma maksā ieskaitījusi savu hipotekāro prasījumu) 24 300 latus.

Civillikuma 1330.pants noteic, ja ieķīlāto lietu pārdodot ienāk tāda summa, kuras nepietiek ķīlas ņēmēja pilnīgam apmierinājumam, tad viņam paliek tiesība prasīt no parādnieka kā parāda atlikuma, tā arī pārdošanai taisīto nepieciešamo izdevumu samaksu.

Nenoliedzot prasītājas tiesību prasīt no parādnieka kā parāda atlikuma, tā arī pārdošanai taisīto nepieciešamo izdevumu samaksu, tiesa atzīst, ka parāda atlikuma piedziņai prasībā norādītajā apmērā nav pamata. Tiesa nepiekrīt prasītājas norādītājam, ka parāda apmērs nodibināts ar spēkā stājušos lēmumu - Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas 2009.gada 16.marta lēmums, ar kuru apmierināts bankas pieteikums par /pers. D/ saistību bezstrīdus piespiedu izpildi par parāda 65 495,94 latu, procentu 2574,80 latu un nokavējuma procentu 24 069,76 latu samaksu.

Civilprocesa likuma 405.panta pirmā daļa noteic, ka pieteikumu par saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanu izlemj tiesnesis vienpersoniski uz iesniegtā pieteikuma un tam pievienoto dokumentu pamata. Izlemjot par saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanu, tiesnesis šajā lēmumā nav lēmis par pieteikumā izvirzīto prasījumu materiāli tiesisko pamatotību, bet izvērtēta faktiski tikai dokumentu ticamība un izlemts par to izpildāmību, ņemot vērā Civilprocesa likuma formālās prasības, neizvērtējot pašas saistības materiāli tiesiskos pamatus. Civilprocesa likuma 50.nodaļa neparedz tiesnesim pienākumu izskatīt lietu pēc būtības, kā tas ir raksturīgi prasības tiesvedībā, tāpēc tiesa atzīst par nepamatotu prasītājas norādi, ka parāda summas apmērs šajā lietā nav jāpierāda.

Banka 24 069,76 latus novirzījusi nokavējuma procentu samaksai. Saskaņā ar tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem nokavējuma procenti pamatoti ar kredīta līguma 6.4.punktu, kas noteic, ja līdz dienai, kad banka saskaņā ar līguma 6.1.punktu vienpusēji atkāpjas no līguma, vai galīgā norēķina dienai klients nav pilnībā veicis līgumā noteiktos maksājumus, klients apņemas bankai maksāt nokavējuma procentus 0,75% apmērā no summas, kuru veido līdz dienai, kad banka saskaņā ar līguma 6.1.punktu vienpusēji atkāpjas no līguma, vai galīgā norēķina dienai neatmaksātā kredīta, bankai neatlīdzināto līguma 5.3.punktā noteikto izdevumu un nesamaksāto procentu kopsumma, par katru maksājuma kavējuma dienu. Nokavējumi procenti aprēķināti par laiku no 2009.gada 16.janvāra līdz 2009.gada 5.martam.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, kas paredz, ka, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru, tiesa atzīst, ka, izvērtējot procentu apmēra pamatotību, lietā ir piemērojams Augstākās tiesas 2013.gada 30.janvāra spriedums lietā Nr. SKC-644, atbilstoši kuram gadījumos, kad kreditors paziņo par vienpusēju atkāpšanos no noslēgtā līguma, līgums atzīstams par izbeigtu un vairs nepastāv līgumisks (juridisks) pamats piemērot bijušā līguma noteikumus par līgumiskajiem procentiem un līgumsodu, jo nav nekāda tiesiska pamata to piemērošanai pēc līguma izbeigšanās.

Ņemot vērā šo Senāta spriedumu, tiesa atzīst, ka nokavējuma procentu 24 069,76 latu ieļaušanai parāda aprēķinā nav pamata, jo šie procenti ir aprēķināti pēc bankas vienpusējas līguma izbeigšanas.

Vērtējot aprēķinā iekļauto nokavējuma procentu apmēru, tiesa ņem vērā arī Civillikuma 1.pantā ietverto labas ticības principu. Atbilstoši tiesību doktrīnā izteiktajai atziņai, procentu kā atlīdzības par sveša kapitāla lietošanas atvēlējumu vai atdošanas kavējumu galvenā funkcija ir nodrošināt tirgus ekonomikai raksturīgo ekvivalenci, kas ietver pieņēmumu, ka kapitāls parasti nes augļus. Procentiem nedrīkst piedēvēt soda raksturu. Civiltiesiskos strīdos pārmērīgi augsti procenti var kalpot par pamatu līguma noteikumu atzīšanai par neatbilstošiem labiem tikumiem (sk. Augstākās tiesas 2012.gada 17.decembra spriedumu lietā Nr. SKC-262/2012).

Pārmērīgi nokavējuma procenti liecina nevis par aizdevēja vēlmi saņemt taisnīgu atlīdzību par kapitāla lietošanu, bet gan par aizņēmēja sodīšanu, kas savukārt neatbilst nokavējuma procentu mērķim civiltiesībās. Tāpat tiesa konstatē, ka konkrētajā gadījumā starp pusēm pastāv patērētāju tiesiskās attiecības, kuras regulē Patērētāju tiesību aizsardzības likums, kas ir speciālais likums attiecībā pret Civillikuma normām. Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmitā daļa noteic, ka tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus. Nokavējumi procenti par 49 dienu nokavējumu 24 069,76 latu apmērā tiesas ieskatā nevar tikt uzskatīti par taisnīgiem un samērīgiem līguma noteikumiem un nostāda patērētāju neizdevīgā stāvoklī, tādejādi neatbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5. un 6.panta prasībām. Pie tam tiesa ņem vērā, ka par kredīta lietošanu aizņēmējs maksā procentus. Šādu secinājumu pamatotību apstiprina arī grozījumi Civillikuma 1764.pantā, kurā noteikts, ka par prettiesiskiem uzskatāmi nesamērīgi un godīgai darījumu praksei neatbilstoši procenti.

Tā kā banku daļu no summas 24 300 lati, kas iegūta par realizēto ķīlu, novirzījusi tās aprēķināto nokavējuma procentu 24 069,76 latu pilnīgai apmaksai, un tiesa atzinusi, ka nokavējuma procenti parādsaistību atlikuma aprēķinā iekļauti nepamatoti, tiesa atzīst, ka iegūtā summa no ķīlas realizācijas, kas ieskaitīta nokavējuma procentu samaksai, novirzāma lietošanas procentu un pamatparāda dzēšanai.

Secīgi, no atbildētājas piedzenama neatmaksātā aizdevuma pamatsumma 43 970,74 lati, kas atbilst 62 564,73 *euro*, un sprieduma izpildes izdevumi 2610,32 lati, kas atbilst 3714,15 *euro*.

Vienlaikus, pamatojoties uz minēto Senāta spriedumu, tiesa atzīst, ka bankai ir tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas par laika periodu no 2009.gada 16.janvāra. Prasītājai ir tiesības saņemt kredīta nedzēsto pamatsummu, kā arī procentus, kas uzkrājušies līdz līguma izbeigšanas brīdim, un tā kā tas ir kapitāls, kas atrodas pie citas personas – tad no līguma izbeigšanas brīža arī likumiskos procentus saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu.

2007.gada 14.maijā starp prasītāju un /pers. E/ kā galvotāju noslēgts galvojuma līgums, ar kuru /pers. E/ uzņēmies solidāras saistības kā pats parādnieks kopā ar /pers. D/ atbildēt par viņas saistībām, kas nodibinātas, pamatojoties uz kredīta līgumu, tajā skaitā ne tikai par parāda pamatsummu, bet arī par procentiem par kredīta lietošanu un rezervēšanu, komisijas maksām, līgumsodu, kā arī visiem iespējamajiem izdevumiem, kas saistīti ar parāda atgūšanu.

Prasītājas ieskatā parāds piedzenams solidāri no abiem atbildētājiem, jo solidāras saistības nodibinātas ar līgumu.

Civillikuma 1692.pantā noteikts, ka galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda.

Civillikuma 1672.pants noteic, ka solidāras saistības nodibina ar līgumu, testamentu vai likumu.

Civillikuma 1702.pants nosaka, kad pret galvinieku ceļ prasību, viņš var prasīt, lai kreditors griežas ar to papriekš pie galvenā parādnieka, ja piedziņa no tā izdarāma tikpat sekmīgi un viegli. Šī saistība atkrīt, ja galvinieks noteikti no tās atteicies. Par tādu atteikšanos uzskatāms jau arī tas, ja galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks.

Tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu ņem vērā judikatūru – Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 7.marta spriedumu lietā Nr. SKC-115/2012, kur izteikts viedoklis, ka no Civillikuma 1702.panta izriet, ka galvinieks ir subsidiāri atbildīgs par parādnieka uzņemto saistību. Galvojums pēc savas būtības ir saistību tiesību pastiprinājuma veids, jo ar galvojumu ir saprotamas līgumiskās saistības, ar kurām trešā persona – galvinieks, uzņemas atbildēt kreditoram par citas personas parāda saistībām, tomēr neatsvabinot parādnieku no viņa parāda.

Atbilstoši Civillikuma 1670.pantam par solidāru saistība atzīstama tad, kad no vairākiem parādniekiem katram ir pienākums visu izpildīt. Savukārt galvojums saskaņā ar Civillikuma 1692.pantu ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda.

Tiesību normā sniegtā definīcija norāda, ka galvojums ir līgums starp galvinieku un kreditoru, no kā secināms, ka ar galvojuma līgumu tiek nodibināta atsevišķa saistība starp šīm personām. Tādējādi galvojums ir akcesora saistība, kas kalpo par citas saistības nodrošinājumu, un galvinieks ir subsidiāri atbildīgs par parādnieka uzņemto saistību. Galvojuma un solidārām saistībām kopējā ir tāda iezīme, ka prasījumu var vērst gan pret vienu, gan otru (pie kam galvojumā tas nav vispārējs noteikums), un to varētu saukt par procesuālu līdzību, taču ekonomiski, no materiālo tiesību viedokļa, atšķirība ir būtiska: solidāri saistītie nes atbildību, ko vēlāk dala savā starpā, turpretim galvojumā galvinieks pilda akcesoru saistību, kas ļauj lietot regresa prasību pilnā apmērā (sk. Senāta 2012.gada 7.marta spriedumu lietā Nr.SKC-115).

Savukārt 2013.gada 14.jūnija spriedumā lietā Nr. SKC-161 Senāts atzinis, ka galvojuma līgumā iekļautais nosacījums, ka galvinieks kopā ar parādnieku uzņemas solidāras saistības pret banku, nevar mainīt galvojuma līguma institūta akcesoro raksturu un nodibināt solidāru saistību.

Saskaņā ar Civillikuma 1673.pantu līdzējiem griba ar līgumu izveidot solidāru saistību jāizsaka tieši, tātad nepārprotami. Līgumam jābūt noslēgtam starp personām, kas nodibina solidāru saistību pret kādu kreditoru, jo ar viena iespējamā solidārās saistības dalībnieka (kopparādnieka) paziņojumu nepietiek.

Lietā nav līguma, kas noslēgts starp galvinieku un galveno parādnieci par solidāras saistības nodibināšanu. Ievērojot minēto, trūkst pamata parāda solidārai piedziņai no abiem atbildētājiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1698.pantu galvinieks atbild nevien par pašu galveno parādu, bet arī par tā blakus prasījumiem, parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesu izdevumiem.

Tiesa secina, ka ar galvojuma līgumu /pers. E/ uzņēmies subsidāru atbildību par visām /pers. D/ saistībām, kas izriet no kredīta līguma, tādā pat apmērā kā pats parādnieks, tādejādi saskaņā ar tiesas spriedumu ir nosakāma subsidāra atbildība, tas ir, spriedumā nosakot, ka piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. D/ prasītājai ir tiesības vērst piedziņu pret galvotāju /pers. E/. Ar tiesas spriedumu ir nosakāma nevis solidāra, bet subsidāra atbildība.

Apmierinot prasību daļēji, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētājas, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no atbildētāja, par labu prasītājai ir piedzenami tiesas izdevumi proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram - valsts nodeva 1091,88 lati, kas atbilst 1553,61 *euro*, un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,50 lati, kas atbilst 7,83 *euro*, kopā 1561,44 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētajiem nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193. un 195.pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu AS "Reverta", reģistrācijas numurs 40003074590, pamatparādu 62 564,73 *euro*, sprieduma izpildes izdevumus 3714,15 *euro* un tiesas izdevumus 1561,44 *euro*, kopā 67 840,32 *euro* (sešdesmit septiņi tūkstoši astoņi simti četrdesmit *euro* un 32 centi).

Noteikt, ka AS "Reverta" ir tiesības par laiku no 2009.gada 16.janvāra līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no neatmaksātās pamatparāda summas, ievērojot, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Pārējā daļā prasību noraidīt.

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu ar pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2015.gada 9.februārī.

Tiesnese